

Република Србија
ПРЕКРШАЈНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД
8 Прж.број 16906/23
07.08.2023. године
Београд

Република Србија
Републичка радиодифузна агенција

ПРИМЉЕНО: 16. 08. 2023			
Орг. јед.	Број	Прилог	Вредност
	2034	/2021	/4

Прекршајни апелациони суд са седиштем у Београду, у већу састављеном од судија: Ане Ђуровић, председника већа, Весне Адамовић Скадрић и Катарине Зечар, чланова већа, уз суделовање судског саветника Мине Борота Ристић, одлучујући по жалби браниоца окривљеног правног лица “ПРВА ТЕЛЕВИЗИЈА” ДОО, са седиштем у Београду, и окривљеног одговорног лица у правном лицу Павловић Катарине из Београда, Савовић Круне, адвоката у Београду, изјављеној против пресуде Прекршајног суда у Београду 73 Пр. бр. 81744/21 од 04.07.2023. године, којом су окривљени оглашени одговорним за прекршај из члана 78 став 1 тачка 3 и став 2 Закона о оглашавању, два прекршаја из члана 78 став 1 тачка 14 и став 2 Закона о оглашавању, два прекршаја из члана 78 став 1 тачка 15 и став 2 Закона о оглашавању, прекршаја из члана 78 став 1 тачка 16 и став 2 Закона о оглашавању, прекршаја из члана 78 став 1 тачка 32 и став 2 Закона о оглашавању и прекршаја из члана 78 став 1 тачка 33 и став 2 Закона о оглашавању, на основу одредби члана 100 став 3, члана 102 став 2, члана 269 и члана 275 Закона о прекршајима (“Службени гласник РС” бр. 65/13, 13/16, 98/19, 91/19 и 112/22), у нејавној седници већа одржаној дана 07.08.2023. године, донео је:

РЕШЕЊЕ

УСВАЈА СЕ жалба браниоца окривљеног правног лица “ПРВА ТЕЛЕВИЗИЈА” ДОО, са седиштем у Београду, и окривљеног одговорног лица у правном лицу Павловић Катарине из Београда, Савовић Круне, адвоката у Београду, УКИДА СЕ пресуда Прекршајног суда у Београду 73 Пр. бр. 81744/21 од 04.07.2023. године и предмет враћа првостепеном суду на поновни поступак.

Образложење

Пресудом првостепеног прекршајног суда су окривљено правно лице “ПРВА ТЕЛЕВИЗИЈА” ДОО, са седиштем у Београду, и окривљено одговорно лице у правном лицу Павловић Катарина из Београда оглашени одговорним за прекршај из члана 78 став 1 тачка 3 и став 2 Закона о оглашавању, два прекршаја из члана 78 став 1 тачка 14 и став 2 Закона о оглашавању, два прекршаја из члана 78 став 1 тачка 15 и став 2 Закона о оглашавању, прекршаја из члана 78 став 1 тачка 16 и став 2 Закона о оглашавању, прекршаја из члана 78 став 1 тачка 32 и став 2 Закона о оглашавању и прекршаја из члана 78 став 1 тачка 33 и став 2 Закона о оглашавању, који су извршени у време и на начин описан у изреци те пресуде. За ове прекршаје окривљено правно лице је осуђено

јединственом новчаном казном у износу од 2.400.000,00 динара, а окривљено одговорно лице у правном лицу јединственом новчаном казном у износу од 400.000,00 динара. Истом пресудом су окривљени обавезани да плате трошкове прекршајног поступка у паушалном износу од по 3.000,00 динара.

Против првостепене пресуде бранилац окривљених је благовремено изјавио жалбу због битне повреде одредаба прекршајног поступка и непотпуно утврђеног чињеничног стања те предлаже Прекршајном апелационом суду да побијану пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање. Бранилац у жалби истиче да је чланом 11 и 12 Закона о прекршајима предвиђено на који начин се одређује време извршења прекршаја, односно наведено је где може бити место извршења прекршаја. Међутим, потребно је да како време тако и место извршења прекршаја буду прецизирани, а што у овој ситуацији није учинио, како подносилац захтева, а потом ни суд приликом доношења ожалбене пресуде. Поред тога што је суд поступао по неуредном захтеву за покретање прекршајног поступка, овако неопредељено место извршења прекршаја и у самој изреци пресуде чини овакву пресуду неразумљивом чиме је дошло до битне повреде одредаба прекршајног поступка из члана 264 став 1 тачка 14 Закона о прекршајима. У прилог наведеном наводи судску праксу Прекршајног апелационог суда – пресуду 9 Прж.бр. 11352/22 од 20.05.2022. године, пресуду Пржу 2257/2015 од 11.08.2015. године и решење Прж. 69/2021 од 15.01.2021. године. Бранилац даље наводи да захтев не садржи чињенични опис радње из које произлази правно обележје прекршаја и друге околности потребне да би се прекршај што тачније одредио, а што је обавезна садржина захтева за покретање прекршајног поступка из члана 181 став 1 тачка 4 Закона о прекршајима. Имајући у виду наведено, бранилац сматра да је овакав захтев било потребно одбацити због процесних недостатака који онемогућавају суд да по истим поступа. Указује другостепеном суду и на став судске праксе који иде у прилог оваквим наводима, и то решење Прекршајног суда у Београду 97 Пр.бр. 23056/18 од 31.01.2019. године којим је, у готово идентичном поступку, одбачен захтев РЕМ-а за покретање прекршајног поступка као неуредан. Бранилац истиче да захтев за покретање прекршајног поступка мора да садржи чињеничне радње јасно описане, а што у конкретном захтеву није учињено, и груписане по врсти прекршаја, а у прилог овим изнетим тврдњама наводи решење Прекршајног апелационог суда 16 Прж.бр. 17376/22 од 18.10.2022. године.

Разматрајући чињенично стање које произлази из списка предмета, разлоге побијане пресуде, оценом навода и предлога у жалби те испитујући првостепену пресуду по службеној дужности у смислу члана 272 Закона о прекршајима, Прекршајни апелациони суд налази да је ваљало одлучити као у изреци.

По мишљењу Прекршајног апелационог суда жалбом се основано указује да је приликом доношења ожалбене пресуде прекршајни суд учинио битну повреду одредаба прекршајног поступка прописану у члану 264 став 1 тачка 14 Закона о прекршајима, која се огледа у неразумљивости извреке, а о којој повреди другостепени суд води рачуна и по службеној дужности. Наиме, у изреци пресуде која се побија жалбом није наведено место извршења прекршаја односно да је ПРВА ТЕЛЕВИЗИЈА ДОО Београд, као телевизија са националном фреквенцијом на територији Републике Србије емитовала наведени програмски садржај, док је чланом 12 Закона о прекршајима прописано да је прекршај извршен како у месту где је учинилац радио или био дужан да ради, тако и у месту где је последица наступила.

Даље Прекршајни апелациони суд утврђује да су окривљено правно лице и окривљено одговорно лице оглашени одговорним за 8 прекршаја из Закона о

оглашавању па су за учињене прекршаје, применом члана 45 Закона о прекршајима, осуђени и то окривљено правно лице јединственом новчаном казном у укупном износу од 2.400.000,00 динара, а окривљено одговорно лице јединственом новчаном казном у укупном износу од 400.000,00 динара. Првостепени суд се позива на члан 45 Закона о прекршајима, при чему овај члан има два става, а други став четири тачке те је у ставу 2 тачка 2 члана 45 прописано да ако је за све прекршаје у стицају утврђена новчана казна, изрећи ће се јединствена новчана казна која представља збир утврђених новчаних казни, с тим што јединствена новчана казна не може бити већа од двоструког износа највеће новчане казне предвиђене овим законом. За физичко лице или одговорно лице је одредбама члана 39 Закона о прекршајима, између осталог, прописано да се Законом или Уредбом новчана казна може прописати у распону од 5.000,00 до 150.000,00 динара. Прекршајни суд је, по налажењу поступајућег већа, учинио и повреду материјалног права на штету окривљеног одговорног лица, имајући у виду да је окривљено одговорно лице осуђено јединственом новчаном казном у укупном износу од 400.000,00 динара, док двоструки износ највеће новчане казне предвиђене Законом о прекршајима износи 300.000,00 динара за физичко или одговорно лице.

У поновљеном поступку прекршајни суд ће отклонити недостатке на које се указује овим решењем и донети нову и на закону засновану одлуку у односу на окривљене.

Због свега изнетог одлучено је као у изреци.

Против овог решења жалба није дозвољена.

Одлучено у Прекршајном апелационом суду са седиштем у Београду, под 8 Прж.бр. 16906/23 дана 07.08.2023. године.

ЖП

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА
Ана Ђуровић

